DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 8. NOVEMBER 1977 [1]

Balkan-Import-Export GmbH mod Hauptzollamt Berlin-Packhof (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Berlin)

»Importafgifter — mejeriprodukter (bulgarsk fåreost)«

Sag 26/77

Sammendrag

Landbrug — fælles markedsordning — mejeriprodukter — fåreostimport fra tredjeland — importafgift — fastsættelse — nærmere regler — særlige regler i artikel 8 i forordning nr. 823/68 — præferenceordning — importører — ingen velerhveret ret — den fælles markedsordnings og den fælles handelspolitiks krav — Fællesskabets handlefrihed

Den præferenceordning, der på et givet tidspunkt, i kraft af særlige regler om fastsættelse af importafgifter, er givet visse mejeriprodukter, som importeres fra tredjeland, herunder navnlig fåreost, tillægger ikke en importør en velerhvervet ret til at bevare de heraf flydende fordele.

Fællesskabet bør til enhver tid — med forbehold for de forpligtelser, som måtte være indgået over for tredjelande — bevare sin frihed til at fastsætte importvilkårene for landbrugsprodukter fra tredjelande under hensyn til den fælles markedsordning for landbruget og de krav, dets handelpolitik stiller.

I sag 26/77

angående en anmodning som i medfør af EØF-traktatens artikel 177 er indgivet til Domstolen af Finanzgericht Berlin for i den sag, som verserer for nævnte ret mellem

BALKAN-IMPORT-EXPORT GMBH, Berlin

og

HAUPTZOLLAMT BERLIN-PACKHOF,

1 — Processprog: Tysk.

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen og gyldigheden af bestemmelserne i Rådets og Kommissionens forordninger om beregning og fastsættelse af importafgift for et mejeriprodukt,

afsiger

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden M. Sørensen, dommer P. Pescatore og A. Touffait,

generaladvokat: G. Reischl
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og de indlæg, der er afgivet i medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og skriftvekslingen

Selskabet Balkan-Import-Export GmbH, der har sæde i Berlin, importerede den 28. juli 1976 i medfør af en eneforhandlingsaftale indgået på lang sigt med det bulgarske statshandelsselskab Rodopaimpex 14 460 kg fåreost henhørende under position 04.04 E.I.b) 4 i den fælles toldtarif, fra Bulgarien til Forbundsrepublikken Tyskland.

Ved toldafgørelse af 30. juli 1976 opkrævede Hauptzollamt Berlin-Packhof af selskabet Balkan, udover de monetære udligningsbeløb og merværdiafgift ved import, 27 585,34 DM i importafgift, beregnet med 59,25 RE pr. 100 kg.

Den 18. august 1976 indgav selskabet Balkan ved Finanzgericht Berlin uden forudgående administrativ klage sag om delvis annullation af denne toldafgørelse.

Selskabet Balkan mener, at den opkrævede afgift er for høj, fordi den hviler på en for lav pris franko grænse. En korrekt anvendelse af fællesskabsreglerne, navnlig af Rådets forordning nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (I), s. 169; org.ref. JO L 148, s. 13), Rådets forordning nr. 823/68 af 28. juni 1968 om fastlæggelse af produktgrupper og af de særlige regler vedrørende beregning af importafgifter for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (I), s. 191; org.ref. JO L 151, s. 3), som ændret ved

Rådets forordning nr. 467/75 af 27. januar 1975 (EFT L 52, s. 10), og Kommissionens forordning nr. 1073/68 af 24. juli 1968 om gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse med fastsættelsen af priserne franko grænse samt fastsættelsen af importafgifter for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (II), s. 355; org.ref. JO L 180, s. 25), ville efter sagsøgers opfattelse have medført en mindre importafgift, nemlig en afgift på 9 306,39 DM, beregnet efter 39,25 RE pr. 100 kg.

Finanzgericht Berlins 3. afdeling afsagde den 10. februar 1977 kendelse om at udsætte sagen i medfør af EØF-traktatens artikel 177, indtil Domstolen har truffet præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Har sagsøger i henhold til fællesskabsretten, på trods af at tilbudspriserne franko grænse for kaschkaval og fåreost ikke er tilpasset for mejeriåret 1976/77, et retligt krav på, at importafgiften for den af sagsøger den 30. juli 1976 indførte vare beregnes efter en afgiftssats på 126,41 DM pr. 100 kg og ikke, som krævet af sagsøgte, 190,77 DM pr. 100 kg?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Er der ved fastsættelse i henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (I), s. 169; org.ref. ABl. L 148/13 af 28. 6. 1968) af priserne franko grænse for produkter under position 04.04 - E I - b - 3/4 i den fælles toldtarif tale om en præferenceordning i henhold til forordningens artikel 14, stk. 6 eller om en ordning til fastsættelse af importafgiften i henhold til forordningens artikel 14?
3. Såfremt der er tale om en normal afgiftsordning:
   Har Kommissionen og Rådet for De europæiske Fællesskaber overtrådt artikel 14 i førnævnte forordning, sammenholdt med artiklerne 2-7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1073/68 af 24. juli 1968 om gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse med fastsættelsen af priserne franko grænse samt fastsættelsen af importafgifter for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (II), s. 355; org.ref. ABl. L 180/25 af 26. 7. 1968), derved at disse institutioner trods kendskab til udviklingen i tilbudspriserne for produkter under position 04.04 E - I - b - 3/4 i den fælles toldtarif, ved prisfastsættelsen for mejeriåret 1976/1977 har fraveget artikel 1 i Rådets forordning (EØF) 823/68 af 28. juni 1968 om fastlæggelse af produktgrupper og af de særlige regler vedrørende beregning af importafgifter for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (I), s. 191; org.ref. ABl. L 151/3 af 30. 6. 1968) ved at undlade at fastsætte mindsteprisen for de nævnte varer til mindst 150, hhv. 135 RE?
4. Såfremt der er tale om en sær-(præference-)ordning:
   a) Fastsættes priserne franko grænse for de nævnte varer kun efter samråd med de pågældende tredjelande, eller har også sagsøger, i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 804/68 samt de i medfør af denne udstedte forordninger, krav på, at Kommissionen tilpasser priserne franko grænse?
   b) Gælder forordning (EØF) nr. 1073/68 også ved en fastsættelse af priserne franko grænse i henhold til artikel 14, stk. 6 i forordning (EØF) nr. 804/68 og artikel 8 i forordning (EØF) nr. 823/68?
   c) Var Rådet og Kommissionen forpligtet til inden for rammerne af prisfastsættelserne for mejeriåret 1976/1977 at hæve priserne franko grænse for varer under position 04.04 - E - I - b - 3/4 i den fælles toldtarif til mindst 150, hhv 135 RE?

Finanzgerichts kendelse blev registreret på Domstolens justitskontor den 23. februar 1977.

I henhold til artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for EØF-Domstolen er der afgivet skriftlige indlæg den 25. april

1977 af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, den 28. april af selskabet Balkan-Import-Export GmbH, som er sagsøger i hovedsagen, og den 3. maj 1977 af Rådet for De europæiske Fællesskaber.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede de mundtlige retsforhandlinger uden forudgående bevisførelse.

Sagsøgte i hovedsagen er imidlertid blevet opfordret til at forelægge Domstolen visse statistiske oplysninger forud for de mundtlige retsforhandlinger. Disse oplysninger blev indgivet den 6. juli 1977.

Ved kendelse af 27. juli 1977 har Domstolen i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 besluttet at henvise sagen til 2. afdeling.

II — Skriftlige indlæg for Domstolen

Selskabet Balkan-Import-Export GmbH, sagsøger i hovedsagen (herefter benævnt sagsøger), har i det væsentlige anført følgende:

Det første spørgsmål

Til støtte for annullationsspørgsmålet har sagsøger indskrænket sig til at gøre rede for, af hvilken grund denne anser den af selskabet opkrævede importafgift for at være i strid med fællesskabsretten. I henhold til reglen om beregning af importafgiften har sagsøger taget udgangspunkt i en mindstepris på 150 RE i stedet for 130 RE, hvilket giver en importafgiftssats på 126,41 DM i stedet for den importafgiftsats på 190,77 DM, der blev anvendt. Sagsøger rejser således krav om, at der anvendes en bestemt importafgiftsats.

Det andet spørgsmal

a) Importafgiften for fåreost fastsættes efter artikel 8 i forordning nr. 823/68, som ændret ved forordning nr. 467/75. Forordning nr. 823/68 er udstedt med hjemmel i forordning nr. 804/68, nærmere betegnet dennes artikel 14, stk. 6. Artikel 8 i forordning nr. 823/68 er en »særlig regel for importafgiftens beregning«, jf. artikel 14 i forordning nr. 804/68.

b) Artikel 8 i forordning 823/68 er ganske vist en særlig regel for importafgifter, men indeholder ikke nogen præferencemæssig ordning til fordel for et bestemt leveringsland. Artikel 14, stk. 6 i forordning nr. 804/68 angiver ikke, hvori de »særlige regler« for beregning af importafgiften består; artikel 8 i forordning 823/68 gælder for produkter i gruppe 11 og anvendes over for alle tredjelande. Reglernes »særlige« karakter kan ej heller bestå i, at importafgifterne ikke beregnes på grundlag af forskellen mellem tærskelprisen og ledeproduktets pris franko grænse. Det er netop dette princip i artikel 14, stk. 3 i forordning nr. 804/68, som ligger til grund for artikel 8 i forordning nr. 823/68. Det særlige kan derfor allerhøjest bestå i, at tilbudsprisen franko grænse fastsættes for en længere periode, Dette kan der ikke indvendes noget imod, forudsat at de priser, der fastsættes franko grænse, i videst muligt omfang tilpasses de faktiske tilbudspriser franko grænse.

Det tredje spørgsmål

Der er gode grunde til at tro, at artikel 8 i forordning nr. 823/68 falder ind under de »særlige regler«, som er nævnt i artikel 14, stk. 6 i forordning nr. 804/68. I øvrigt falder dette spørgsmål sammen med spørgsmål 4 punkt c).

Det fjerde spørgsmål

a) Ifølge forordning nr. 1073/68 er Kommissionen forpligtet til at tage hensyn til alle oplysninger, som den får kendskab til direkte eller via medlemsstaterne. Ved udøvelsen af det skøn, der er tillagt Kommissionen i forbindelse med fastsættelse af tilbudspriserne franko grænse, er

den forpligtet til at tage objektivt hensyn til alle de faktiske oplysninger om de virkelige tilbudspriser, som forelægges den, herunder også de oplysninger, der indgives af en importvirksomhed.

Importafgifterne i henhold til artikel 8 i forordning nr. 823/68 fastsættes ligeledes efter objektive kriterier, nemlig på grundlag af forskellen mellem tærskelprisen og tilbudsprisen franko grænse. En statsborger fra en medlemsstat, som er af den opfattelse, at det objektive kriterium for tilbudsprisen franko grænse ikke er blevet korrekt anvendt, har ifølge sagsøger ret til at anmode Kommissionen om at foretage en tilpasning af prisfaktoren til de faktiske forhold, da importafgiftsatsen er direkte anvendelig. Artikel 14 i forordning nr. 804/68 og artikel 8 i forordning nr. 823/68 kræver ikke en begæring fra tredjelande eller samråd med disse. I henhold til de særlige regler, der er omhandlet i artikel 14 i forordning nr. 804/68 fastsætter Kommissionen selv importafgifterne efter objektive priskriterier. Den af generaladvokaten i forslag til afgørelse i sag 55/75 (Balkan-Import-Export, Sml. 1976, s. 35) forfægtede opfattelse, at det tilkommer eksportlandet at sørge for den nødvendige overensstemmelse mellem de fastsatte mindstepriser og de faktiske tilbudspriser, er ikke korrekt.

b) Kommissionens forordning nr. 1073/68 har navnlig hjemmel i artikel 14, stk. 7 i forordning nr. 804/68. Den har ganske vist ikke samme gyldighed som en beslutning fra Rådet i henhold til artikel 14, stk. 6 i forordning nr. 804/68; den binder imidlertid Kommissionen, når denne udøver sin ret til at stille ændringsforslag til artikel 8 i forordning nr. 823/68. Dette gælder navnlig tilfældet, hvor importafgiften udregnes på grundlag af forskellen mellem tærskelprisen og tilbudsprisen franko grænse. Ved fastsættelsen af priserne franko grænse skal Kommissionen i dette tilfælde følge de objektive kriterier i forordning nr. 1073/68 og navnlig tage hensyn til den faktiske prisudvikling på de repræsentative markeder, som f.eks. det bulgarske marked.

Kommissionen har ikke bestridt, at den er forpligtet til at fastsætte tilbudsprisen franko grænse efter objektive kriterier, selv om forordning nr. 1073/68 ikke fandt anvendelse på fastsættelsen af tilbudspriserne franko grænse i henhold til artikel 8 i forordning nr. 823/68.

c) Der tilkommer Kommissionen og Rådet en skønsmargin ved tilpasningen af tilbudspriserne franko grænse til de faktiske tilbudspriser. Ved udøvelsen af dette skøn skal Kommissionen imidlertid tage hensyn til udviklingen i de faktiske tilbudspriser og til virkningerne på importafgiften af en stigning i tærskelpriserne. Kommissionen tog imidlertid ifølge sagsøger ikke hensyn til nogle af disse forhold ved fastsættelsen af priserne for produktionsåret 1976/1977, selv om den var klar over, at tilbudspriserne var steget siden 1975, og at tærskelpriserne fra 1 februar 1975 til 16. september 1976 var steget fra 173,80 RE til 194 RE pr. 100 kg. Da den fastsatte mindstepris i øvrigt forblev uændret, førte dette til en stadig stigning i importafgifterne, som fra januar 1974 til november 1976 steg fra 170,80 RE til 202,05 RE. Denne stigning havde særligt negative virkninger på udviklingen i sagsøgers salg af fåreost.

På trods af, at sagsøger indgav adskillige begæringer, som var dokumenteret, gennemførte Kommissionen ingen foranstaltning med henblik på en tilpasning af mindstepriserne i forbindelse med prisfastsættelserne for produktionsåret 1976/1977. Der blev således reelt opkrævet en for høj afgift for fåreost.

Kommissionen har som følge heraf gjort sig skyldig i magtfordrejning:

— Importafgiften for fåreost beregnes efter objektive kriterier, hvorunder hører tilbudsprisen franko grænse. Denne pris er steget til over 160 RE pr. 100 kg. Der kan derfor ikke på grundlag af objektive kriterier opretholdes en mindstepris på 115 RE.

— Ved importafgiftens fastsættelse burde Kommissionen ikke blot have taget

hensyn til stigningen i de faktiske tilbudspriser, men også til den ikke ubetydelige stigning i tærskelpriserne. I modsætning til den faste praksis med at opretholde ligevægt mellem de højere tilbudspriser og de forhøjede tærskelpriser, foreslog Kommissionen, i forbindelse med fastsættelsen af priserne for året 1976/1977, en forhøjelse af tærskelpriserne i to omgange, uden samtidig at tilpasse tilbudspriserne på fåreost franko grænse, trods stigningen heri.

— Ved fastsættelsen af importafgifterne er Kommissionen ifølge artikel 33 i forordning nr. 804/68 forpligtet til at tage hensyn til de i traktatens artikel 110 fastsatte mål. Kommissionen har tilsidesat denne forpligtelse ved at undlade at foreslå Rådet selv en nok så begrænset tilpasning af mindstepriserne til de faktiske tilbudspriser.

Sagsøger støttede sit andragende på en mindstepris på 150 RE. Dette skete med hjemmel i artikel 8 i forordning nr. 823/68. Ifølge denne bestemmelse burde Kommissionen i henhold til sin skønsmæssige beføjelse have forhøjet tilbudsprisen franko grænse for mejeriåret 1976/1977 til mindst 150 RE for at kunne tage hensyn til den faktiske prisstigning og forhøjelsen af tærskelpriserne.

Rådet bemærker, at Finanzgericht Berlin ved formuleringen af spørgsmålene og deres begrundelse i vidt omfang har fulgt de anbringender, som er gjort gældende i stævningen i hovedsagen; retten har herved begået flere fejl.

Således drejer hovedsagen sig kun om fåreost under position 04.04 E. I b) 4 og ikke om kaschkaval under position 04.04 E. I b) 3. Da importafgiftsreglerne for disse to varegrupper ikke er ganske identiske, bør Domstolen kun besvare de stillede spørgsmål i det omfang, spørgsmålene vedrører fåreost.

De stillede spørgsmål anfører ikke tilstrækkeligt detaljeret den begrebsmæssige sondring mellem de to importafgiftsordninger, som findes inden for mælk og mejerisektoren, jf. forordning nr. 804/68.

Grundlaget for den »generelle« ordning for beregning af importafgiften findes i artikel 14, stk. 3, 2. afsnit, hvori det hedder: »for så vidt importafgiften ikke fastsættes i henhold til særlige bestemmelser, er den for produkterne i en gruppe lig med ledeproduktets tærskelpris, nedsat med dettes pris franko grænse«. Denne ordning anvender begrebet »produktgrupper«, som er hjemlet i artikel 14, stk. 3, 2. afsnit i forordning nr. 804/68, og som, på grundlag af denne artikels stykke 6, 1. tankestreg, blev optaget i forordning nr. 823/68; dette begreb omfatter et »ledeprodukt« og de »tilknyttede produkter«, som består af »handelsmæssigt tilstrækkeligt sammenlignelige kendetegn«. De afgørende faktorer for beregning af importafgiften, selv for et tilknyttet produkt, er den af Rådet for ledeproduktet årligt fastsatte tærskelpris og den, ligeledes alene for ledeproduktet, fastsatte pris franko Fællesskabets grænse. Den faktiske tilbudspris, franko Fællesskabets grænse for det tilknyttede produkt er i princippet uden betydning for beregningen af den importafgift, der opkræves for dette produkt.

For enkelte produkters vedkommende kan importafgiften i henhold til artikel 14, stk. 3, 2. afsnit i forordning nr. 804/68 også fastsættes efter »særlige regler«. I praksis er det kun »tilknyttede produkter«, der her kan komme i betragtning. Kompetencen til at udstede sådanne regler ligger hos Rådet, der træffer afgørelse efter forslag fra Kommissionen. Rådet har et vidtgående skøn her, som kun er begrænset af de generelle mål i grundforordningen og af de traktatbestemmelser, som udgør forordningens hjemmel.

På dette grundlag har Rådet i artiklerne 2-8 i forordning nr. 823/68 udstedt nogle særlige regler af meget forskellig art for beregningen af importafgiften for en række produkter, der hører under forskellige produktgrupper. Den første særregel om fåreost fandtes i Rådets forordning

nr.2307/70 af 10. november 1970 om ændring af forordning nr. 823/68 (EFT 1970 s. 676; org.ref. JO L 249, s. 13). Formålet med denne særregel var at gøre det muligt at nedsætte importafgiften for fåreost i forhold til den importafgift, der blev beregnet efter den generelle ordning for ledeproduktet, »i betragtning af« førnævnte produkts »typiske egenskaber«. Bestemmelsen er flere gange blevet ændret i takt med markeds- og prisudviklingen, uden at dens struktur og grundlæggende funktion — nedsættelse af importafgiften — er blevet ændret. Bestemmelsen var i kraft i sommeren 1976 i den formulering, der gjaldt efter forordning nr. 467/75. Ifølge artikel 2 i denne forordning er importafgiften pr. 100 kg af et produkt, henhørende under position 04.04 E - I. b) 4, i forhold til tredjelande, med hensyn til hvilke det konstateres, at prisen for dette produkt med oprindelse i og indført fra dette tredjeland ved indførsel i Fællesskabet ikke ligger under 115 RE pr. 100 kg, lig med tærskelprisen nedsat med 130 RE. I sommeren 1976 var tærskelprisen 189,25 RE pr. 100 kg. På grundlag heraf blev den importafgiftssats på 59,25 RE udregnet, som blev anvendt over for firmaet Balkan-Import-Export GmbH.

Det første spørgsmål

a) Anvendelsen af fællesskabsretten på et konkret tilfælde henhører under de nationale retter. Domstolen kan derfor ikke besvare spørgsmålet, som det er stillet.

b) Finanzgericht Berlin stiller det spørgsmål, om der ved beregning af importafgiften for fåreost i produktionsåret 1976/1977 skulle fradrages et fast beløb på 150 RE i tærskelprisen i stedet for det beløb på 130 RE, som er nævnt i artikel 2 i forordning nr. 467/75.

Den af selskabet Balkan-Import-Export GmbH fremførte argumentation støtter sig her på den generelle importafgiftsordning, skønt der findes særlige regler for det foreliggende tilfælde. Selskabet har rejst krav om anvendelse af følgende regel: importafgift = ledeproduktets tærskelpris nedsat med det tilknyttede produkts pris franko grænse.

Det er imidlertid formålet med importafgiften at hæve et produkts tilbudspris ved grænsen til det niveau, som ønskes inden for Fællesskabet. Beregningen af importafgiften som forskellen mellem disse to størrelser må derfor til enhver tid fastsættes for et samme produkt. Det er derfor konsekvent, når artikel 14, stk. 3, andet afsnit i forordning nr. 804/68 henviser til ledeproduktets tærskelpris og pris franko grænse. Når lovgiver af administrative grunde og af hensyn til de »handelsmæssige tilstrækkeligt sammenlignelige kendetegn« har sat de »tilknyttede produkter« i relation til disse størrelser i henseende til importafgiften, har han herved blot villet give udtryk for, at importafgiften for disse produkter skal være den samme som for ledeproduktet; lovgiver har imidlertid ladet den mulighed stå åben, at disse produkters faktiske tilbudspriser franko grænse bevæger sig mere eller mindre tydeligt over eller under den tilsvarende pris for ledeproduktet.

Det er i strid med ordningen at beregne importafgiften for et tilknyttet produkt som forskellen mellem ledeproduktets tærskelpris og det tilknyttede produkts faktiske tilbudspris franko grænse.

Det væsentlige er, at de særlige importafgiftsregler for fåreost ikke har nogen forbindelse med begrebet »pris franko grænse« i artikel 14, stk. 3 i forordning nr. 804/68. Det beløb på 130 RE i artikel 2 i forordning nr. 467/75, som skal fradrages tærskelprisen ved beregningen af importafgiften, har ingen retlig forbindelse med den fastsatte pris franko grænse. Det samme gælder for den »mindstepris« på 115 RE, som er fastsat i nævnte bestemmelse. Den fastsatte »pris franko grænse« spiller derfor en lige så ringe rolle for importafgiften i den foreliggende sag som den af sagsøger faktisk betalte tilbudspris franko grænse eller den markedspris, der gælder ved Fællesskabets ydre grænser.

Det karakteristiske for de »særlige regler«, der henhører under Rådets frie skøn, er, at de kan fravige det generelle princip (importafgift = tærskelpris nedsat med prisen franko grænse), hvorved det er overladt Rådet at fastsætte omfanget heraf. Det står også Rådet frit at øve indflydelse på et bestemt produkts pris inden for Fællesskabet ved at udstede særlige regler om importafgiften for dette produkt, blot Rådet herved holder sig inden for grundforordningens retningslinjer og inden for rammerne af EØF-traktatens artikel 39, 42, 43 og 110. Rådet ser ingen holdepunkter for at antage, at dets kompetence skulle være overskredet hverken ved den oprindelige udstedelse af de særlige regler, ved de senere tilpasninger eller selv ved den blotte undladelse af at foretage de ændringer, som ifølge sagsøger var nødvendige.

De særlige regler om fåreost samt hyppigheden og omfanget af de senere ændringer har ikke blot skyldtes fåreostens »typiske egenskaber«, men også Fællesskabets handelspolitiske interesser over for visse producentlande. Sådanne overvejelser fører i fællesskabsretten ofte til en nedsættelse af i øvrigt — med hjemmel i generelle regler — gældende importafgiftssatser. En bevidst undladelse af senere at tilpasse sådanne særregler til ændrede prisforhold er udtryk for, at Fællesskabets handelspolitiske interesse i at imødekomme tredjelande er blevet mindre.

I øvrigt er forskellen mellem importafgiften for fåreost ifølge den generelle ordning og det nedsatte beløb i henhold til den særlige regel i forordning nr. 467/75 ikke blevet mindre i tiden forud for sommeren 1976; det lå konstant på omkring 60 RE.

Det første spørgsmål skal derfor under alle omstændigheder besvares benægtende.

Det andet spørgsmål

Reglerne om importafgiften for fåreost i artikel 8 i forordning nr. 823/68 går ud på afgiftsfastsættelse efter sådanne særlige regler, som omhandles i artikel 14, stk. 3, 2. afsnit og stk. 6, anden tankestreg i forordning nr. 804/68.

Det tredje spørgsmål

Da dette spørgsmål kun er stillet for det tilfælde, at artikel 8 i forordning nr. 823/68 er en bestemmelse, som falder inden for den generelle importafgiftsordning, er spørgsmålet uden genstand.

Med dette spørgsmål ønskes det i øvrigt fastslået, at Fællesskabets organer har undladt at opfylde visse pligter. Spørgsmålet angår hverken gyldigheden eller fortolkningen af en retsakt i den betydning, der er forudsat i traktatens artikel 177.

Det fjerde spørgsmål

a) Det tilkommer i givet fald Fællesskabets kompetente organer at ændre ordningen i artikel 8 i forordning nr. 823/68 vedrørende importafgifter for fåreost. Hverken producentlande uden for Fællesskabet eller privatpersoner har en formel ret til at indgive andragende herom.

b) I det omfang der er fastsat en importafgift for fåreost i artikel 8 i forordning nr. 823/68, finder forordning nr. 1073/68 ikke anvendelse.

c) Dette spørgsmål kan ikke behandles inden for rammerne af en præjudiciel sag.

Kommissionen anfører, at Finanzgericht Berlin ikke ganske har kunnet frigøre sig fra de misforståelser af materiel karakter og de terminologiske fejl, der findes i stævningen til hovedsagen. Kommissionen opridser derfor grundtrækkene i den pågældende importafgiftsordning i henhold til forordningerne nr. 804/68, 823/68 og 1073/68.

Det første spørgsmål

De gældende regler for beregning af importafgiften pålægger hverken Kommis-

sionen eller Rådet at beregne importafgifterne for fåreost på grundlag af de indkøbs- eller tilbudspriser, som sagsøgeren faktisk har betalt.

Den af sagsøger importerede fåreost er et tilknyttet produkt under gruppe 11. Den importafgift, der normalt opkræves efter artikel 14 i forordning nr. 804/68, udregnes alene på grundlag af markedsvilkårene og priserne franko grænse for denne gruppes ledeprodukt (ost af typen »Gouda«), og ikke efter forskellen mellem tærskelprisen for denne type ost og den importpris, som sagsøger har betalt for fåreost.

Den importafgiftsordning, der har været gældende for dette osteprodukt siden forordning nr. 2307/70 trådte i kraft, jf. artikel 8 i forordning nr. 823/68, er helt uafhængig af de nævnte importpriser. Der opkræves et fast beløb, som er fastsat på lang sigt, og som afpasses efter behovet for beskyttelse af Fællesskabets marked. Der er ikke forudset regler for en løbende tilpasning af dette beløb til svingningerne i de importpriser, som sagsøger har betalt, de er ikke nødvendige, og de er ikke hidtil blevet udstedt.

Mindstepriserne i artikel 8 angiver kun det mindste niveau for importpriserne, der anses for nødvendigt til beskyttelse af Fællesskabets marked. De giver eksportlandene fuld frihed til at forsøge at opnå højere eksportindtægter og -priser.

Der findes ikke nogen handelsaftale mellem Bulgarien og Fællesskabet, som forpligter Rådet til et tilpasse de i artikel 8 anførte værdier. I hvert fald kan sagsøger ikke støtte nogen ret på sådanne forpligtelser.

Ej heller det af sagsøger fremførte argument om magtfordrejning kan danne grundlag for et retligt krav på nedsættelse af importafgifterne:

Artikel 8 er middel i den fælles handelspolitik over for tredjelande, hvormed Fællesskabet imødekommer visse eksportlandes interesser. Det er ikke nogen regel, hvormed Fællesskabet opfylder sine forpligtelser over for enkelte importører, som disse kan kræve gennemført ad retslig vej. Ved den skønsmæssige afgørelse af, om og i hvilket omfang importen af bulgarsk fåreost skal fremmes gennem en præferencemæssig importafgift, skal Rådet afveje Fællesskabets handelspolitiske interesser over for de mål, der forfølges med den fælles landbrugspolitik, men skal ikke indordne sin politik efter en enkelt importørs behov.

Der findes ikke nogen holdepunkter for at antage magtfordrejning. Markedssituationen for mejeriprodukter er ikke blevet forbedret i de senere år, og afsætningsmulighederne er ikke blevet forøget i takt med den stadig stigende egenproduktion af fåreost. På grund af de stigende vanskeligheder for eksport af fåreost fra Fællesskabet har Kommissionen ikke yderligere villet begunstige importen af bulgarsk fåreost, der i forvejen har meget gunstige vilkår.

Selv om der skulle være begået magtfordrejning ved fastsættelsen af de i artikel 8 nævnte priser og beløb, og den af sagsøger opkrævede importafgift herved være blevet ugyldig, betyder dette ikke nødvendigvis, at importafgiften skal beregnes på grundlag af den faktisk betalte importpris. Hvis retlige grunde fører til, at de særlige regler i artikel 8 ikke finder anvendelse, gælder den importafgift, som er fastsat i henhold til artikel 14, stk. 3 i forordning nr. 804/68.

Det andet spørgsmål

Der blev ikke fastsat nogen pris franko grænse for den fåreost, der blev importeret af sagsøger, idet der var tale om tilknyttede produkter. Importafgiften for produkter i gruppe 11 er derimod lig med ledeproduktets tærskelpris, nedsat med dennes pris franko grænse. Dette er den normale importafgiftsordning efter artikel 14, stk. 3 i forordning nr. 804/68.

Det tredje spørgsmål

Efter artikel 14, stk. 3 i forordning nr. 804/68 finder den importafgift, der er fastsat her, kun anvendelse, »for så vidt importafgiften ikke fastsættes i henhold

til særlige bestemmelser«. Artikel 8 i forordning nr. 823/68 er udelukkende en sådan »særlig bestemmelse«. Reglen heri har intet at gøre med »prisen franko grænse«, som tjener som grundlag for beregningen af den normale importafgift.

Helt bortset fra, at Rådet ikke er forpligtet til, inden for rammerne af sine egne lovgivningsbeføjelser, at overholde de gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen har vedtaget efter bemyndigelse fra Rådet, kan anvendelsen af artikel 8 i forordning nr. 823/68 allerede rent begrebsmæssigt ikke være i strid med reglerne i forordning nr. 1073/68 om beregningen af priserne franko grænse.

Det fjerde spørgsmål

Dette spørgsmål er uden genstand.

III — Mundtlige retsforhandlinger

Firmaet Balkan-Import-Export GmbH, sagsøger i hovedsagen, repræsenteret af advokat Dietrich Ehle, Köln, Rådet for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af Bernhard Schloh, konsulent ved den juridiske tjeneste, og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af sin juridiske konsulent, Peter Gilsdorf, som stedfortræder for Peter Kalbe, har afgivet mundtlige indlæg og har besvaret de af Domstolen i retsmødet den 14. juli 1977 stillede spørgsmål.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 6. oktober 1977.

Præmisser

1 Ved kendelse af 10. februar 1977, indgået til Domstolen den 23. i samme måned, har Finanzgericht Berlin i medfør af EØF-traktatens artikel 177 stillet fire spørgsmål vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i Rådets forordning nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (I), s. 169; org.ref. JO L 148, s. 13), i Rådets forordning nr. 823/68 af 28. juni 1968 om fastlæggelse af produktgrupper og af de særlige regler vedrørende beregning af importafgifter for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (I), s. 191; org.ref. JO L 151, s. 30), som ændret ved Rådets forordning nr. 467/75 af 27. februar 1975 (EFT (I) 52, s. 10), samt i Kommissionens forordning nr. 1073/68 af 24. juli 1968 om gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse med fastsættelsen af priserne franko grænse samt fastsættelsen af importafgifter for mælk og mejeriprodukter (EFT 1968 (II), s. 355; org.ref. JO L 180, s. 25), hvilke spørgsmål er stillet i forbindelse med fastsættelse af importafgift for et parti fåreoste, importeret den 28. juli 1976 fra Bulgarien, og henhørende under position 04.04.E.I. b) 3 og 4 i den fælles toldtarif.

2 Deltagerne i den foreliggende sag har bemærket, at den omstridte import modsat det i forelæggelseskendelsen anførte kun omfatter varer under position 04.04.E.I. b) 4;

det tilkommer den nationale ret at afgøre, om det forholder sig således, hvilket i øvrigt forekommer uden betydning for løsningen af de forelagte fortolkningsspørgsmål.

3 Sagsøger i hovedsagen (herefter benævnt sagsøger) mener, at den af Hauptzollamt Berlin-Packhof opkrævede importafgift er for høj i betragtning af udviklingen i de pågældende varers tilbudspris franko grænse;

det forhold, at Fællesskabets kompetente myndigheder ikke har tilpasset tilbudsprisen franko grænse, som ligger til grund for beregningen af importafgiften, til den faktiske prisudvikling, har ifølge sagsøger påført denne en uberettiget byrde og haft en ugunstig indvirkning på størrelsen af sagsøgers import;

sagsøger kræver derfor importafgiften ændret på grundlag af den faktiske importpris.

4 I henhold til artikel 14, stk. 3, 2. afsnit i forordning nr. 804/68, som indeholdt grundlaget for den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter i den pågældende periode, kan der sondres mellem den generelle ordning for afgifter og de »særlige bestemmelser«, hvis vedtagelse i henhold til samme artikels stk. 6 er henlagt til Rådet, og som er indført ved artikel 8 i forordning nr. 823/68, som denne på daværende tidspunkt var ændret ved artikel 2 i forordning nr. 467/75 (herefter benævnt som «artikel 8 i forordning nr. 823/68«);

på grund af denne dobbelte ordning vil Finanzgerichts andet spørgsmål være at behandle først.

Vedrørende det andet spørgsmål om sondringen mellem den generelle ordning og de særlige bestemmelser

5 Det andet spørgsmål er i det væsentlige, om ordningen for varer under positionerne 04.04E. I. b) 3 og 4 i den fælles toldtarif efter artikel 14 i forordning nr. 804/68 falder ind under de særlige regler, som er omhandlet i denne forordnings artikel 14, stk. 6, eller under den generelle ordning, som er fastlagt i artikel 14, stk. 3, 2. afsnit;

med henblik på besvarelsen af dette spørgsmål skal det nærmere præciseres, hvilken karakter de to ordninger har, ligesom deres respektive anvendelsesområde skal afgrænses.

6 Efter artikel 14, stk. 2 i grundforordning nr. 804/68 opkræves der en importafgift ved indførsel af de varer, som er nævnt i denne forordnings artikel 1;

med henblik på anvendelsen af denne importafgift er det i artikel 14, stk. 3, 1. og 2. punkt fastsat, at de nævnte produkter sammenstilles i grupper, og at der for hver gruppe bestemmes et »ledeprodukt«;

denne inddeling i grupper og bestemmelsen af ledeprodukter fremgår af forordning nr. 823/68, hvis bilag I opstiller 12 grupper, hvoraf 5 grupper (grupperne 7-11) omfatter de forskellige ostesorter med angivelse af gruppernes ledeprodukt;

det fremgår af en undersøgelse af de positioner, som der henvises til i den oprindelige formulering af forordning nr. 823/68, at de ostesorter, som er hovedsagens genstand, først henhørte under gruppe 11 og af denne grund var underkastet den generelle ordning;

efter artikel 14, stk. 3, andet afsnit i forordning nr. 804/68 er importafgiften for produkterne i en gruppe lig med ledeproduktets tærskelpris, nedsat med dettes pris franko grænse;

ifølge samme artikels stk. 4 fastsættes prisen franko Fællesskabets grænse på grundlag af de gunstigste indkøbsmuligheder i den internationale handel;

med henblik på den sag, der verserer for den nationale ret, skal det understreges, at denne importafgiftsordning, der er baseret på, af afgiften fastsættes ved sammenligning mellem tilbudsprisen ved grænsen og den interne pris i Fællesskabet, kun finder anvendelse på de produkter, der henhører under den generelle ordning.

7 I medfør af reglerne i grundforordning nr. 804/68 bestemmes det i artikel 8 i forordning nr. 823/68 i den formulering, der gjaldt på tidspunktet for den omtvistede import, at der for produkter henhørende under bestemte positioner, herunder positionerne 04.04 E. I. b) 3, »kaschkaval« og 4 »fåreost«, gælder en særlig ordning for fastsættelse af importafgifterne i forhold til visse tredjelande;

under hensyn til en misforståelse fra sagsøgers side, som Rådet og Kommissionen med rette har fremhævet, skal det i den forbindelse understreges, at der ikke i denne ordning — til forskel fra den generelle ordning, som er baseret på en sammenligning mellem importprisen og tærskelprisen — henvises til importprisen som grundlag for beregning af importafgiften men kun til en

vis »mindstepris«, der er en betingelse for at bringe ordningen i anvendelse, og til tærskelprisen;

af de udtrykkelige tarifhenvisninger i artikel 8 i forordning nr. 823/68 i den formulering, som denne artikel havde på tidspunktet for den pågældende import, følger det uden tvivl, at fastsættelsen af importafgifterne ved indførsel af sådanne varer, som er genstand for hovedsagen, ikke falder ind under den generelle ordning i forordning nr. 804/68, men under de ovenfor nævnte særlige regler.

8 Det andet spørgsmål skal derfor besvares således, at den ordning, der efter artikel 14 i Rådets forordning nr. 804/68 af 27. juni 1968 gjaldt for varer under position 04.04 E. I. b) 3 og 4 i den fælles toldtarif på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, er de »særlige bestemmelser« og »særlige regler«, som er omhandlet i samme artikels stk. 3, 2. afsnit og stk. 2, 2. tankestreg, hvis indhold senere er fastlagt ved artikel 8 i forordning nr. 823/68, som ændret ved artikel 2 i forordning nr. 467/75 af 27. februar 1975;

9 det følger heraf, at det tredje spørgsmål, der kun er stillet for det tilfælde, at de pågældende produkter henhører under den generelle ordning, som er fastsat ved forordning nr. 804/68, ikke kræver noget svar.

Vedrørende det første og det fjerde spørgsmål om fastsættelse af importafgiften

10 Det første spørgsmål er i det væsentlige, om de importafgifter, der opkræves ved import af kaschkaval og fåreost i mejeriåret 1976/1977 burde have været tilpasset udviklingen i disse varers pris franko grænse;

i det fjerde sprøgsmål, som forudsætter, at der foreligger en særlig ordning efter artikel 8 i forordning nr. 823/68 — spørges under litra a), om priserne franko grænse for de nævnte varer kun fastsættes efter samråd med de pågældende tredjelande, eller om sagsøger i henhold til artikel 14 i forordning nr. 804/68 samt de forordninger, der er udstedt i medfør heraf, kan rejse krav om, at Kommissionen tilpasser de pågældende priser;

11 I henhold til artikel 8 i forordning nr. 823/68 er importafgiften pr. 100 kg lig med »tærskelprisen nedsat med 130 regningsenheder«, forudsat at prisen ved import af de pågældende varer til Fællesskabet ikke ligger under henholdsvis 130 eller 115 RE pr. 100 kg alt efter varens art — hvilken forudsætning der er enighed om er opfyldt i den foreliggende sag;

det fremgår af denne bestemmelses ordlyd, at importafgiften er lig med tærskelprisen — dvs. en pris, som er fastsat i henhold til artikel 4 i forordning nr. 804/68 på grundlag af den i Fællesskabet gældende indikativpris for mælk — nedsat med det faste beløb, som er angivet i forordningen;

det følger heraf, at de afgifter for de pågældende varer, som er fastsat i medfør af den anførte metode med faste størrelser, beregnes uden hensyn til prisen franko grænse og altså ganske uden hensyntagen til, hvilke betragtninger de pågældende tredjelande eller en importør måtte anføre vedrørende en prisfaktor, som intet har at gøre med beregningsmetoderne efter forordning nr. 823/68;

12 denne del af det fjerde sprøgsmål skal derfor besvares således, at importafgiften efter den særlige ordning i artikel 8 i forordning nr. 823/68 i den formulering, der gjaldt på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, skal beregnes på grundlag af den i henhold til forordning nr. 804/68 fastsatte tærskelpris uden hensyn til prisen franko grænse for de varer, som er omfattet af denne særlige ordning, nåt blot kravet om mindstepriserne i forordning nr. 823/68 er overholdt;

13 Det fjerde spørgsmåls litra b) er, om forordning nr. 1073/68 også gælder ved en fastsættelse af priserne franko grænse i henhold til artikel 14, stk. 6 i forordning nr. 804/68 og artikel 8 i forordning nr. 823/68.

14 Forordning nr. 1073/68 er udstedt af Kommissionen med henblik på fastsættelse af de priser franko grænse, der skal lægges til grund ved beregningen af importafgiften i henhold til den generelle ordning;

det er ovenfor anført, at priserne franko grænse ikke spiller nogen rolle for fastsættelsen af importafgifterne i henhold til de særlige regler i artikel 8 i forordning nr. 823/68, der som nævnt ikke er baseret på forskellen mellem tærskelprisen og ledeproduktets pris franko grænse, men på tærskelprisen, nedsat med et fast beløb på 130 RE pr. 100 kg;

15 da bestemmelserne i forordning nr. 1073/68 således er uden betydning for fastsættelsen af den afgift, der opkræves ved indførsel af den omtvistede vare, er denne del af spørgsmålet uden genstand.

16 Endelig er det fjerde spørgsmåls litra c), om Rådet og Kommissionen var forpligtet til inden for rammerne af prisfastsættelserne for mejeriåret 1976/1977

at hæve priserne franko grænse for varer under position 04.04 E. I b) 3 og 4 i den fælles toldtarif til mindst 150 henholdsvis 135 RE.

17 Det fremgår af det ovenfor anførte, at da de pågældende varers priser franko grænse ikke har nogen som helst betydning for fastsættelsen af importafgiften i henhold til de særlige regler i artikel 8 i forordning nr. 823/68, havde Rådet og Kommissionen ingen anledning til at fastsætte eller eventuelt ændre priserne franko grænse for sådanne produkter, som er undergivet en importafgift, der er bestemt efter faste kriterier på grundlag af tærskelprisen og uden nogen som helst hensyntagen til den faktiske tilbudspris ved import til Fælleskabet;

til de anbringender, der er fremført herom af sagsøger, skal det bemærkes, at dennes argumentation ikke blot ganske savner relevans, men at de særlige regler, som er omhandlet i artikel 14 i grundforordning nr. 804/68, og som er indført ved artikel 8 i forordning nr. 823/68, med senere ændringer, sikrer de pågældende varer en præferencestilling i forhold til de varer, som er underkastet den generelle ordning, selv efter at der var indtruffet den af sagsøger anførte stigning i importpriserne;

selv om den præferencemargin, som fandtes på et givet tidspunkt, senere er blevet formindsket på grund af prisudviklingen i producentlandet, skal det understreges, at importøren ikke har nogen velerhvervet ret på opretholdelse af denne fordel, og at Fællesskabet — med forbehold for de forpligtelser, der måtte være indgået over for tredjelande — til enhver tid bør bevare sin frihed til at fastsætte importvilkårene for landbrugsprodukter fra tredjelande under hensyn til den fælles markedsordning for landbrugsvarer og til de krav, dets handelspolitik stiller;

18 denne del af det fjerde spørgsmål skal derfor besvares således, at Fællesskabets kompetente institutioner ikke på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen havde pligt til at ændre den ordning for import af varer under position 04.04 E. I. b) 3 og 4, der gjaldt i henhold til artikel 8 i forordning nr. 823/68.

Vedrørende begæringen om genåbning af de mundtlige retsforhandlinger

19 Ved skrivelse af 4. oktober 1977, indgået til Domstolens justitiskontor den 6. s.m., har sagsøger under påberåbelse af to nye omstændigheder, som var ukendt på tidspunktet for de mundtlige retsforhandlinger, begæret disse genåbnet.

20 Sagsøger gør dels gældende, at Rådet ved forordning nr. 1638/77 af 18. juli 1977, som ændrer artikel 8 i forordning nr. 823/68, hat hævet »mindstepriserne« for visse ostesorter, men har ladet mindstepriserne for kaschkaval og fåreost forblive uændret;

det skal herom bemærkes, at denne bestemmelse ikke blot er udstedt senere end fastsættelsen af de importafgifter, som er retssagens genstand, men at bestemmelsen endvidere er uden relevans for de spørgsmål, som Finanzgericht Berlin har stillet, nemlig hvorvidt der eventuelt skulle tages hensyn til prisen franko grænse, som denne er defineret i forordning nr. 804/68;

påberåbelsen af denne nye omstændighed, der dels skyldes en misforståelse af principperne om retsreglers tidsmæssige gyldighed, dels en sammenblanding af den rolle, som »mindstepriserne«, jf. artikel 8 i forordning nr. 823/68 og »priserne franko grænse«, jf. forordning nr. 804/68, har spillet inden for importafgiftssystemet, må derfor lades ude af betragtning.

21 Desuden hævder sagsøger at være i besiddelse af en kopi af en skrivelse vedrørende prisudviklingen for fåreost og kaschkaval, som den bulgarske regering skulle have sendt til Kommissionen med henblik på at opnå en ændring af importsystemet;

en sådan meddelelse kan ganske vist føre til, at Fællesskabets kompetente myndigheder fremover ændrer den pågældende ordning, men den kan under ingen omstændigheder påvirke udfaldet af den retsag, som verserer ved Finanzgericht Berlin;

af denne grund er det påberåbte aktstykke uden betydning for retsforhandlingerne.

22 Af disse grunde vil begæringen om genåbning af de mundtlige retsforhandlinger ikke være at imødekomme.

Vedrørende sagsomkostningerne

23 De omkostninger, der er afholdt af Kommissionen og af Rådet for De europæiske Fællesskaber, som har afgivet skriftlige indlæg ved Domstolen, kan ikke godtgøres;

da retsforhandlingerne i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, som verserer for Finanzgericht Berlin, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Finanzgericht Berlin ved kendelse af 10. februar 1977, for ret:

1. **Den ordning, der efter artikel 14 i Rådets forordning nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter gjaldt for varer under position 04.04 E. I. b) 3 og 4 i den fælles toldtarif på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, er de »særlige bestemmelser« og »særlige regler«, som er omhandlet i samme artikels stk. 3, 2. afsnit og stk. 6, 2. tankestreg, hvis indhold er fastlagt ved artikel 8 i Rådets forordning nr. 823/68 af 28. juni 1968 om fastlæggelse af produktgrupper og af de særlige regler vedrørende beregning af importafgifter for mælk og mejeriprodukter, som ændret ved artikel 2 i Rådets forordning nr. 467/75 af 27. februar 1975.**

2. **Efter den særlige ordning i artikel 8 i forordning nr. 823/68, i den formulering der gjaldt på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen, skal importafgiften beregnes på grundlag af den i henhold til forordning nr. 804/68 fastsatte tærskelpris uden hensyn til prisen franko grænse for de varer, som er omfattet af denne særlige ordning, når blot kravet om mindstepriserne i forordning nr. 823/68 er overholdt.**

3. **Fællesskabets kompetente institutioner havde ikke på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen pligt til at ændre den ordning for import af varer under position 04.04 E. I. b) 3 og 4, der gjaldt i henhold til artikel 8 i forordning nr. 823/68, som ændret ved artikel 2 i forordning nr. 467/75.**

Sørensen Pescatore Touffait

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. november 1977.

A. Van Houtte
Justitssekretær

M. Sørensen
Formand for anden afdeling